

predsednik
Thomas S. Monson

Svet danes potrebuje pionirje

Za številne se pionirsko potovanje ni začelo v Nauvooju, Kirtlandu, Far Westu ali New Yorku, temveč v daljni Angliji, Škotski, Skandinaviji ali Nemčiji. Majhni otroci niso mogli popolnoma razumeti dinamične vere, zaradi katere so starši za seboj pustili družino, prijatelje, udobje in varnost.

Majhen otrok je nemara vprašal: »Mami, zakaj zapuščamo dom? Kam gremo?«

»Pridi, moj mali; gremo v Sion, v mesto našega Boga.«

Med varnostjo dóma in obljubo o Sionu so se raztezale divje in izdajalske vode mogočnega Atlantika. Kdo bi lahko ubesedil strah, ki je človeka na tem nevarnem pohodu stiskal v srcu? Ker je te svete navdihnil Duh in ker jih je vodila preprosta vendar trdna vera, so zaupali v Boga in odpluli na pot.

Ko so končno prispeli v Nauvoo, so se morali takoj odpraviti naprej in se nadalje soočiti s težavami na poti. Grobovi s kaduljo in kamni so zaznamovali celotno pot iz Nauvooja do Salt Lake Cityja. To je bila cena, ki so jo plačali nekateri pionirji. Njihova telesa počivajo v miru, toda njihova imena živijo dalje.

Utrujeni voli so se opotekali, kolesa vozov so škripala, pogumni možje so se močno trudili, oglašali so se vojaški bobni in zavijali kojoti. Vendar so pionirji, ki jih

je navdihovala vera in ki so bili prekaljeni v nevihtah, vztrajali. Pogosto so peli:

*Sveti, naprej, ne bojte se težav,
le z veseljem naprej.
Čeravno pot težavna se vam zdi,
milosten bo Gospod. [...]
Vse je prav, vse je prav.¹*

Ti pionirji so si zapomnili Gospodove besede, da mora biti njegovo ljudstvo preizkušeno v vseh stvareh, da bodo pripravljene prejeti slavo, ki jo ima zanje, in sicer slavo Siona.²

Čas nam zbledi spomine in slabi hvaležnost do tistih, ki so hodili po poti bolečine, puščajoč za sabo s solzami označeno pot brezimnih grobov. Kaj pa današnji izzivi? Ali nam ni treba prepotovati težkih poti, preplezati nevarnih gora, prečkati brezen, utreti poti, prebroditi rek? Ali pa prav v tem času obstaja potreba po tistem pionirskem duhu, da nas vodi stran od nevarnosti, ki pretijo, da nas bodo porinile v prepad, in da nas vodi v varen Sion?

V desetletjih po drugi svetovni vojni se moralna merila neprestano nižajo. Kriminal narašča, spodobnost vse bolj tone. Številni so na ogromnem toboganu uničenja,

ker iščejo trenutna vznemirjenja, s tem pa žrtvujejo večne radosti. Tako zapravimo mir.

Pozabili smo, kako so Grki in Rimljani mogočno prevladovali v barbarskem svetu in kako se je to zmogoslavje končalo – nazadnje sta jih uničili lenoba in pomehkuženost. Na koncu so si bolj kot svobode želeli varnosti in udobnega življenja; in zgubili so vse – udobje in varnost in svobodo.

Ne podlezite Satanovim skušnjavam; raje trdno zagovarjajte resnico. Neusahljivega hrepenenja duše ne bomo potešili, če bomo radost nenehno iskali v vznemirjenju čutil in greha. Greh nikoli ne vodi v vrlino. Sovrašstvo nikoli ne spodbuja ljubezni. Strahopetnost nikoli ne vzbudi poguma. Dvom nikoli ne navdihne vere.

Nekateri se težko zoperstavijo posmehljivim in nespodobnim pripombam nespametnih, ki zasmehujejo čistost, poštenje in spolnjevanje Božjih zapovedi. Toda svet je vdanost načelom vedno omalovaževal. Ko je bilo Noetu naročeno, naj zgradi barko, so nespametni zrlji v jasno nebo in se mu posmehovali ter rogali – dokler ni začelo deževati.

Mar se moramo res vedno znova učiti iz tako dragih lekcij? Časi se spreminjajo, resnica ostaja. Če nas ne naučijo pretekle izkušnje, smo jih primorani ponavljati z vsemi srčnimi bolečinami, trpljenjem in mukami. Mar nimamo modrosti, da bi raje ubogali tistega, ki pozna vse od začetka do konca – našega Gospoda, ki je pripravil načrt odrešitve – namesto tiste kače, ki je lepoto načrta zaničevala?

Slovar besedo pionir opredeli kot »nekoga, ki prvi pripravi oziroma utre pot, da mu drugi sledijo«. ³ Kako bi lahko imeli pogum in trden namen, ki sta bila značilna za pionirje prejšnjega rodu? Smo vi in jaz dejansko lahko pionirji?

Vem, da smo lahko. O, kako svet danes potrebuje pionirje!

OPOMBE

1. Sveti, naprej, *Hvalnice in otroške pesmi*, str. 2.
2. Gl. NaZ 136:31.
3. *Oxford English Dictionary*, 2. izd. (1989), »pioneer«.

POUČEVANJE SPOROČILA

Sveti spisi pojasnjujejo, naj hišni učitelji vse svariijo, vsem razlagajo, vse opominjajo in poučujejo ter povabijo, naj pridejo h Kristusu (gl. NaZ 20:59). Razmislite, da bi tiste, ki jih obiskujete, opozorili na svarila in klice iz sporočila predsednika Monsona. Z njimi se pogovarjajte o načinih, kako prepoznati in slediti pravičnim zgledom, kako se izogniti prevaram in kako se učiti iz napak drugih. Vprašajte tiste, ki jih učite, kako so lahko pionirji danes.

MLADINA

Gnala jih je vera

Maggi Earl

Nikoli ne bom pozabila, kako sem stopala po ozemlju v Winter Quarters v Nebraski v ZDA, kjer so včasih živeli pionirji. Tla so se zdela sveta, skoraj kot bi bila v templju na prostem.

V oči so mi stopile solze in mi zameglile pogled. Videla sem kip, a nisem mogla razločiti figur. Ko sem si obrisala solze, sem zagledala moža in ženo, katerih obraz je odražal hudo bridkost. Ko sem pogledala поблиžje, sem zagledala podobo dojenčka, ki je ležal v grobu ob njenih nogah.

Prizor me je navdal z raznimi občutki: z žalostjo, jezo, hvaležnostjo in radostjo. Tistim svetim sem želela prihraniti bolečino, ki so jo občutili, vendar sem bila istočasno hvaležna za to, kar so žrtvovali za evangelij.

Zaradi tega, kar sem doživela v Winter Quartersu, sem spoznala, da nebeški Oče svojim otrokom da evangelij in jim dopušča, da po njem delujejo po svoji volji. Starša tega dojenčka bi se lahko odločila za enostavnejšo pot. Ker sta ta dva pionirja sledila preroku in živela po evangeliju, sta morala vztrajati, četudi sta morala pokopati svojega otroka. Vendar sta se odločila, da bosta v življenje sprejela evangelij in da bosta sprejela svoje izzive. Spoznala sem, da sta predanost svetih evangeliju in odločenost, da bodo vztrajali, gnali vera in upanje

– upanje v svetlo prihodnost in vera, da jih Gospod pozna in jim lahko olajša bolečino.

Avtorica živi v Severni Karolini v ZDA.

OTROCI

Bodi pionir

Predsednik Monson pravi, da je pionir nekdo, ki drugim kaže pot, da lahko sledijo. Kaj lahko naredite, da boste zagovarjali to, kar je prav, in da boste pionirji za druge v svoji skupnosti in družini? Odgovore zapišite in jih preberite družini.

Vera, družina, pomoč

Poučevanje in učenje evangelija

Gradivo preučite v duhu molitve in se o njem ustrezno pogovorite s sestrami, ki jih obiskujete. Vprašanja uporabite zato, da boste sestre okrepili in da bo Društvo za pomoč postalo dejavni del vašega življenja. Več o tem na reliefsociety.lds.org.

Jezus Kristus je bil popoln Učitelj. Bil je naš vzor, ko je »učil ženske v množicah in kot posameznice, na ulicah in ob obali, ob vodnjaku in pri njih doma. Pokazal jim je ljubečo prijaznost ter ozdravil njih in njihove družinske člane.«¹

Marto in Marijo je učil in »ju poklical, naj postaneta njegovi učenki in naj bosta deležni odrešitve - 'dobri del' (Lk 10:42), ki jima ne bo nikoli odvzet.«²

Gospod nam je v svetih spisih iz poslednjih dni zapovedal, naj drug drugega učimo nauk kraljestva (gl. NaZ 88:77). Cheryl A. Esplin, druga svetovalka v generalnem predsedstvu Osnovne, je o nauku glede poučevanja in učenja rekla: »Učenje, da bi v polnosti razumeli evangelijske nauke, je vseživljenjski proces in pride 'vrstico za vrstico, nasvet za nasvetom, malo tukaj in malo tam' (2 Ne 28:30).«³

Če se učimo, preučujemo in molimo, bomo poučevale z močjo Svetega Duha, ki bo naše sporočilo ponesel »v srca človeških otrok« (2 Ne 33:1).

Iz svetih spisov

Al 17:2–3; 31:5; NaZ 42:12–13; 84:85

Iz naše zgodovine

Naši pretekli preroki so nas, ženske, opominjali, da imamo doma in v Cerkvii pomembno vlogo kot učiteljice. Predsednik Spencer W. Kimball (1895 – 1985) nas je septembra 1979 prosil, naj postanemo »sestre poznavalke svetih spisov«. Rekel je: »Postanite učene v svetih spisih – ne zato, da bi druge ponižale, temveč da bi jih dvignile! Kdo navsezadnje bolj potrebuje to, da 'v srcu premišluje' o evangelijskih resnicah (ki vam bodo pomagale, ko

jih boste potrebovale), kot ženske in matere, ki imajo toliko opraviti z vzgojo in poučevanjem?«⁴

Vse smo učiteljice in učenke. Ko poučujemo svete spise in o besedah živih prerokov, jim pomagamo priti h Kristusu. Če se učimo tako, da sprašujemo za nas bistvena vprašanja, nakar poslušamo, lahko dobimo odgovore za svoje potrebe.

OPOMBE

1. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society*, 2011, str. 3.
2. *Daughters in My Kingdom*, str. 4.
3. Cheryl A. Esplin, Teaching Our Children to Understand, *Liahona* in *Ensign*, maj 2012, str. 12.
4. Spencer W. Kimball, *Daughters in My Kingdom*, str. 50.

Kaj lahko naredim?

1. Kako se pripravljam, da bi bila boljša učiteljica?
2. Ali sestram, za katere skrbim, pričujem?